

der er Ret for Manden, skal være Ret for Kvinden, og hvad der er Uret for Kvinden, skal være Uret for Manden. Men disse to forfjellige Moralløve ere en gammel Historie, som vi træffe hos alle Folk baade i den nyere og ældre Tid. De Herrer, som mindes Deres Bibelhistorie fra Deres Børnelærdom, ville huse, at en Gang, da Jesus var til Stede i Jerusalem i det jerusalemse Tempel, kom de Saghyndige trækkende med en Kvinde, der var greben i Utugt, og de sagde, hvad skal der nu ske med hende? Men hvad der skulde ske med Manden, som havde øvet Utugt med hende, det spurgte disse Saghyndige ikke om, og saaledes er det vedblevet at gaa, og gaar det tilbøls endnu. Men der er her i Landet Grund til, saa dybt som Folket er sunket i sædelig Henseende, at løste sin Nøst og grøbe til alvorlige Midler. Det er paa høie Tid. Jeg har ikke Noget imod, at Staten indtil en vis Grad understøtter Industrien. Der kan siges Meget for og Meget imod det. Men der er een Industri, som jeg, og de, der se paa Sagen som jeg, paa ingen Maade ville taale, at Staten understøtter, det er Utugtsindustrien. Den maa Staten ikke drive, men der er ingen Industri, som Staten offrer saa Meget paa baade af Tid og Kræfter som paa Utugtsindustrien. Jeg kunde meddele de Herrer en hel Del statistiske Oplysninger, som jeg har modtaget fra Midnatsmissionens Formand, Grev Moltke, men da jeg tror, at det vil blive for vidtløftigt at meddele al den Statistik her, vil jeg hellere give den til det kommende Udvalg, da jeg er bange for at trætte Medlemmerne med alle disse statistiske Oplysninger. Jeg vil blot i Forbigaaende sige, at denne Forening, Midnatsmissionen, har indlagt sig stor Fortjeneste. Den har offret mange Kræfter og megen Tid, naaget den har maattet dvie megen Spot for sin Gjerning og har mødt alvorlig Modstand tilbøls hos Autoriteterne, hos Politiet. Politiet vilde slet ikke taale, at de skrev paa det Hus, de havde til at modvirke Utugten: Du maa ikke øve Hor. Derimod maa der nok sættes: Du maa øve Hor. Dernæst sige de tre Herrer Læger i Indberetningen til Ministeriet i Slutningen af forrige Aar: De krænte Ingen, de krænte ikke Foreldrenes Ret over deres umyndige Børn, de krænte ikke Egtestabet, naar de tage den forladte Husfru, der ikke kan ernære sig, ved Haanden og føre hende ind i et af disse Huse, sige til Egtehusstruen: der maa Du ernære Dig. De anbefale ligefrem Hor gjenneim Statens Love, og dert er vi Alle mere eller mindre Skyld, thi vi have ikke stærkt nok opløstet Nøsten derimod. Piger paa

16—17 Aar, som ere i Umyndighedsalderen, tillader Politiet sig tværtimod dansk Lov at føre ind i disse Huse. Forladte Husfruer og Enker tager man og fører ind i disse Huse. — Til disse Bemærkninger skal jeg paa Grund af de udførlige Udtalelser, jeg gav ved Indbringelsen, foreløbig indskrænke mig, idet jeg haaber, at det er klart i det Mindste for en hel Del af Medlemmerne, hvilken Vigtighed denne Sag har, og af hvor stor Virkning den er i mange Retninger, og derfor haaber jeg, at Flere ville udtale sig. Vi have løftet andre Sager op her i Landet; vi have løftet Militærsagen op til en stor Sag, og Smørsagen var man jo i Fjor nær ved at sætte Himmel og Jord i Bevægelse om, men jeg siger, at Sædelighedsagen er større end baade Militærsagen og Smørsagen tilsammen, thi det er, som en uråd Præst har sagt høit og lydeligt: Det kan ikke nytte med Militær eller Smør eller Fedt, naar Folket raadner op i Utugt.

N. J. Larsen: Af alle de Sager, der ligge for os i denne Samling, er denne efter min Mening den vigtigste; thi der er ingen Sag, der i den Grad som denne griber dybt og varigt ind i den hele Samfundstilstand. Jeg lægger ikke megen Vægt paa det foreliggende Lovforslags Enkeltheder — der kan reises kritiske Indvendinger mod flere af de enkelte Bestemmelser — men jeg lægger Vægt paa det, som er Lovforslagets Kjerne, paa Spørgsmaalet, om vi vedblivende skulle beholde en autoriseret Prostitution eller ikke. Det er overfor dette System, vi skulle tage vort Standpunkt, enten for eller imod. Jeg vil strag sige, at mit Standpunkt er dette, at jeg er bestemt Modstander af det herskende System. Jeg er overbevist om, at det er kun et Tidsspørgsmaal, naar det vil falde. Det vil falde, saa snart Befolkningen kommer til at tænke derover, da det, fra hvilken Side man ser det, er — jeg skjønner ikke bedre — fuldstændig uholdbart, fuldstændig umuligt at forsvare. Jeg vil dog strag indrømme, at naar man har haft en saadan Ordning i henimod hundrede Aar her til Lands, har man den Pligt, naar man vil have den affstøffet, at drøfte Sagen fra alle Sider. Jeg tror, at det er det Heldigste at drøfte Sagen med den størst mulige Ro uden stærke eller skarpe Udtalelser til nogen Side; thi jeg er overbevist om, at flere af de Mænd, der holde paa det nuværende System — der er sikkert ingen Kvinde, der gjør det — gjøre det i god Tro. Deres Tankegang er bleven forvænt ved den lange Vane; de mene, at det gaar ikke an, naar vi have haft det saa længe og jeg vil ikke sige befundet os vel